

Nr 1135

Av herr Nilsson, Nils, och herr Carlsson, Eric, i anledning av
Kungl. Maj:ts proposition nr 84, angående transportstöd
som regionalpolitiskt medel.

(Lika lydande med motion nr 1332 i Andra kammaren)

I proposition nr 84 föreslås ett transportstöd i syfte att minska de kostnadsmissiga olägenheter som följer av långa avstånd inom stödområdet och omfattande järnvägs- och lastbilstransporter från ort inom stödområdet på sträckor över 300 km. Vi välkomnar detta stöd som i princip överensstämmer med de krav på åtgärder i syfte att utjämna transportkostnaderna i landet som från centerpartiets sida redan tidigare framförts.

På några punkter synes dock det i propositionen föreslagna transportstödet böra ändras och kompletteras. Sålunda är det enligt vår mening otillfredsställande med ett bidragsberättigat transportavstånd om lägst 300 km. En betydande del av de transporter som sker inom det allmänna stödområdet och ut från detsamma går i riktning mot kusten eller Mälardalsregionen. Fastställes minimiavståndet så högt som 300 km skulle exempelvis många företag även i de norra och västra delarna av Kopparbergs län inte kunna få del av stödet vid varutransporter till närmaste kusthamn eller till Mälårregionen. Härigenom skulle självfallet de regionalpolitiska strävandena att förstärka länets näringsliv icke få önskvärd effekt. Även i andra län inom det allmänna stödområdet torde ett lägre minimiavstånd vara av betydelse. Vi föreslår därför att transportstöd skall utgå vid transporter över 200 km.

I propositionen föreslås som villkor för transportstöd bl. a. att enskild sändning skall ha en vikt överstigande 500 kg. Som motiv härför anföres att en sådan avgränsning skulle medföra förenklat restitutionsförfarande och stimulera företagen att ordna sina transporter på rationellt sätt. Båda dessa synpunkter bör självfallet tillmätas betydelse, men man får icke bortse från att materialets vikt starkt varierar i olika tillverkningar. Uppenbart är att den föreslagna bestämmelsen missgynnar företag som producerar lätta och/eller relativt skrymmande produkter och att många mindre och medelstora företag på grund av den föreslagna bestämmelsen kan förlora möjligheten att få del av transportstödet. Vi föreslår därför att den lägsta gränsen för stödberättigad enskild sändning sänkes från 500 kg till 200 kg vikt.

I propositionen förordas att från transportstöd skall undantagas bl. a. rundvike. Som motiv härför anför departementschefen att ett fraktstöd skulle medverka till att gynna vidareförädling utanför stödområdet. Denna synpunkt kan äga giltighet beträffande timmer men däremot inte vad angår massaved. Massafabrikerna kräver som bekant stora fångstområden för sin råvara och speciella förutsättningar för sin lokalisering. Fler-talet av dem är belägna i kustområdena.

De förändringar i transportsituationen för massaveden som inträder vid nedläggning av flottleder kan medföra ogynnsamma konsekvenser för skogsbruket, särskilt i områden vid flottledernas övre delar. Ökade transportkostnader försvårar möjligheterna att tillvarata virket i dessa områden och upprätthålla sysselsättningen i skogsbruket. I de glesbygder, där nedläggningen av flottningen blir mest kännbar, är behovet av arbetstillfällen störst. Starka skäl talar således för att transportstöd under vissa förutsättningar och efter prövning i varje särskilt fall borde kunna utgå även till transport av massaved. Vi föreslår att denna fråga snarast blir föremål för utredning och förslag till riksdagen.

Aberopande det anförda får vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 84 måtte besluta

dels att det lägsta avståndet för transportstöd skall fastställas till 200 km mot i propositionen föreslagna 300 km,

dels att den lägsta gränsen för stödberättigad enskild sändning skall fastställas till 200 kg vikt mot i propositionen föreslagna 500 kg, samt

dels i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning och förslag till stöd i vissa fall för transport av massaved.

Stockholm den 15 april 1970

Nils Nilsson (cp)

Eric Carlsson (cp)
